

Univerzita Karlova v Praze
Ústav pro dějiny umění FFUK
Praha 2014

Tereza Hrušková, Eva Kmentová a tělesný otisk v umění šedesátých a sedmdesátých let
Bakalářská práce

Posudek školitelky

Tereza Hrušková ve své bakalářské práci zkoumá širší souvislosti díla sochařky Evy Kmentové, resp. jejího použití otisku jako autentického sebevyjádření. Svůj přístup opírá o metodologicky navzájem kontrastní teoretické texty respektovaných současných amerických i evropských teoretiků (Rosalind Krauss, Yve-Alain Bois anebo George Didi-Huberman), a získává tak prostor pro otevřenou interpretaci tématu otisku, který ji zajímá. K rozboru dané problematiky práci účelně otevírá konfrontací dobových postojů Jindřicha Chalupeckého s Pierrem Restanym a Germanem Celantem a na základě Didi-Hubermanovy koncepce vymezením otisku jako střetu mezi anachronickým a přítomným - současným.

Navazuje na existující literaturu týkající se Evy Kmentové, hledá ovšem nové možnosti čtení vybraných autorčiných prací, a to nejen prací vytvořených jednoznačně na základě otisku. Ke zmiňovaným analogiím (kupř. Szapocznikow, Hesse) přidává nové okruhy, důležité jsou odkazy na dada (Duchamp, francouzské neodada). Analyzuje tak otázku vztahu díla Kmentové k tvorbě francouzských Nových realistů, konfrontuje ale její tvorbu také s tvorbou italských umělců (Fontana, Buri, Manzoni) a zejména s příslušníkem italského arte povera – Giuseppem Penone.

Důležitou otázkou, kterou si Tereza Hrušková klade v kapitole Mezi moderností a rozšířeným polem, je zařazení díla Kmentové do mezního okamžiku mezi koncem modernity a postmodernou. Zde konfrontuje autorku s informelem jako jistým pozdním projevem surrealismu, zabývá se pojmem imaginativního umění, ale zároveň zkoumá vybraná díla Kmentové ve vztahu k akčnímu projevu a instalaci. Vzhledem k názvu kapitoly bych uvítala alespoň krátký odkaz na text Rosalind Krauss Sochařství v rozšířeném poli (česky Konzerva / Na hudbu 1, č. 3, 1990), z něhož Hrušková zřejmě přebírá pojem rozšířeného pole.

Práce je psána s jasnými názorem, stručným argumentačním způsobem. Orientaci v literatuře autorce bezesporu rozšířil studijní pobyt v Belgii v rámci programu Erasmus. Ve vztahu k nutnému přehodnocování a novému koncepčnímu uchopení českého poválečného umění oceňuji práci Terezy Hruškové zejména pro její teoretický základ. Využívá řadu zásadních teoretických textů, nepřebírá je ale beze zbytku a podrobuje je ale vlastní reflexi.

Práci pokládám za přínosnou, prospěla by jí ale detailnější jazyková korektura. Doporučuji ji přesto jednoznačně k obhajobě.

Doc. PhDr. Marie Klimešová Ph.D., 26. 5. 2014

